

Lesestund hos frk. Castberg i 1949. Fra venstre: Else-Mari Eriksen Eckhoff, Ada Clason Roe, Inger Heimdal Sperre, frk. Castberg, Kari Harbo, Elisabeth Olsen.

Frøken Castbergs private førskole 1949

Høsten 1949 begynte fem små jenter hos frk. Castberg som elever i hennes hjem i Lundeneveien. Det var en stor dag for oss seksåringer, der vi ble møtt av en stor og smilende dame som ønsket oss velkommen.

TEKST: ELSE-MARI ECKHOFF
FOTO: INGER HEIMDAL SPERRERES ALBUM

Frk. Castberg satt i rullestol, men det var noe vi småjentene snart ble vandt til. Hun var en bestemt dame med et vennlig smil om munnen. Først skulle hun lære oss om bokstaver, noe som het «alfabetet»! Bokstavene hadde bildeforklaringer som disse tegnene begynte på. Vi ble fortalt at da var bokstavene lettere å huske.

Brodering skulle vi også lære. En papp-plate med tegning på ble brodert på beste måte, og det var slik vi lærte våre første broderi-sting.

En del av undervisningen omfattet også pen oppførsel, være rolige og høre godt etter. Dette var frk. Castberg nøye med. Hun var dessuten utrolig flink til å engasjere oss, og være lydhøre med sine bøker om eventyr og andre gode fortellinger.

Rundt frk. Castbergs hus var det en deilig have hvor vi småjentene kunne leke når vi hadde friminutt. Det var godt for oss som ellers bodde i

bysentrum. Frk. Castberg hadde en leieboer som het tante Nico. Hun hjalp til i huset og med oss elevene. Hun var et eie godt menneske og god å ha når noen av oss trengte litt trøst. Og hva var vel bedre enn når vi kjente den gode bakeduften fra kjøkkenet og vi fikk komme inn å smake? Jo, vi hadde en god tid i Lundeneveien!

Haveselskap med dukkene våre i Lundeneveien 1950. Fra venstre: Elisabeth Olsen, Kari Harbo, Ada Clason Roe, Else-Mari Eriksen Eckhoff, Inger Heimdal Sperre.

Våren 1950, da førskoleåret hos frk. Castberg var nesten over, hadde vi dukkeselskap i hagen, stell av alle dukkene med saft og kaker til alle. En bedre avslutning på det første skoleåret som snart stundet til, kunne vel ingen få, selv om ordet førskole ikke var funnet opp den gangen.

Jeg vet i dag ikke hvor lenge frk. Castberg drev sin førskole, men for oss fem var det hele en stor opplevelse, og før dette hadde min eldre bror den samme gode erfaringen. Det var vel også derfor at jeg var så heldig å få være med på det samme hos den elskelige gamle damen.

Råstad Stasjon

FOTO: OTTO AAGESEN

RÅSTAD STASJON nr. 1513
BYGNING FRA 1881
KJØPT FOR MUSEUM 1991

av

Stiftelsen Råstad Stasjon

Råstad Stasjon var i sin tid en av Vestfoldbanens minste stasjoner. Den var betjent fra 1881 til 1971. Sin storhetstid hadde stasjonen da Torp Flyplass ble bygget først i 1950-årene. Asfalten kom i spesialvogner fra Frankrike, og ellers kom det en mengde utstyr fra mange steder under byggingen av flyplassen.

Det var enkle forhold for reisende fra Råstad Stasjon i Sandefjord. På det vesle museet som er under forberedelse i stasjonsbygningen finnes fortsatt tresetet og kufferten (bildet) som reisende fra denne vesle landsens stasjon vanligvis benyttet.

Bildet viser værvarslingstjenesten fra den gang på Råstad Stasjon. Den bestod av et jernbanetelegram som ble oppslått på en tavle til de reisendes opplysning!

Bidrag til denne siden?

Levér det i avisresepsjonen mtk. Lokalhistorisk senter. Bilder merkes med hvem, hva, hvor, når og helst med en liten beskrivelse. Husk navn og adr. på utlåner. Har du elektronisk stoff, send det til lokalhistorie@sb.no

Sandefjord Lokalhistoriske senters Info-gruppe består av redigerer Harald Føvang (bildet) og medarbeiderne Roar Tollnes, Kirsten Wang Henriksen, Otto Ågesen, Lisbeth Akerholt, Roger Davidsen, Bendte Kvarenes, Tore Sandberg, Bjørn Hoelseth, Øistein Bjørvik, Sven Erik Lund og Rolf Vidar Markmanrud. Kontaktperson: Sven Erik Lund, tlf. 928 27 154 - sv-er-lu@online.no

SANDEFJORD
LOKALHISTORISKE SENTER
på Pukkestad gard

MINNER
FRA NÆR
FORTID